

Bacik, Mariusz, koszykarz (środkowy lub silny skrzydłowy); ur. 4 stycznia 1972 w Piekarach Śląskich. Zawodnik klubów: Bobry Bytom 1992-1999; Hoop Pruszków 1999-2002; Iraklio Kreta, Grecja 2002-2004; Eiffel Towers Nijmegen, Holandia 2004-2005; Prokom Trefl Sopot 2004-2005; Polonia Warszawa 2006; Age Halkidas, Grecja 2006-2007; AZS Koszalin 2007-2008; Polonia Warszawa 2008-2010; KKS Tychy 2010-2011; AZS WSGK Polfarmex Kutno 2011-. Reprezentant Polski 1997. Miejsce zamieszkania: Polska. Z. A. Judycki, Polscy sportowcy w świecie, Warszawa 2014, s. 12-13. Fot. <https://gk24.pl/prezentacja-azs-koszalin/ga/4675810/zd/6623008>

Doliński, Leszek, urodzony 29 czerwca 1956 r. w Koszalinie. Koszykarz oraz trener koszykówki. Był jedynym koszalińskim reprezentantem w XXIII Igrzyskach Olimpijskich w 1980 r. w Moskwie. Reprezentował wtedy barwy AZS Koszalin. Czynny zawodnik w latach 1972-1992, wychowanek trenera Jerzego Olejniczka w SZS-AZS Koszalin, w którym rozgrywał spotkania w II lidze do 1983 r. W sezonie 1983/1984 grał w „Gwardii” Wrocław, w latach 1984/1986 reprezentował barwy „Śląska” Wrocław, zajmując III miejsce w I lidze. W sezonach 1986/1992, jako zawodnik AZS Koszalin rozgrywał z zespołem spotkania w I lidze. Zdobył tytuł króla strzelców I ligi w sezonach 1990/1991 i 1991/1992. Podczas jednego ze spotkań trzeciej ligi (sezon 1993/94) Doliński zdobył aż 134 punkty. W Igrzyskach Olimpijskich w Moskwie wraz z drużyną wywalczył VII miejsce. L. Doliński uzyskał wyższe wykształcenie (absolwent koszalińskiej Wyższej Szkoły Inżynierskiej, posiada tytuł magistra - inżyniera w zakresie techniki materiałowej). Po zakończeniu kariery zawodniczej zajął się trenowaniem koszykarzy. Był m.in. II trenerem AZS Koszalin. Podjął też działalność w branży gastronomicznej. Ze sportem jednak nie zerwał, brał również udział w mistrzostwach świata w maxikoszykówce zdobywając z reprezentacją tytuł mistrza świata w 2005 roku (kategoria + 45). Wraz z reprezentacją + 50 (średnia wieku powyżej 50 lat) zdobył srebrny medal na zawodach organizowanych w drugiej dekadzie lipca 2009 w Czechach. Został też wicemistrzem Europy w maxikoszykówce w 2014 roku w kategorii +55. A. Połaniecka, Olimpijczycy ziemi koszalińskiej w latach 1948-2004, w: Społeczno-edukacyjne oblicza współczesnego sportu i olimpizmu. Wychowanie patriotyczne przez sport, Tom II, red. Jerzy Chelmecki, Warszawa 2007, s. 172; B. Tuszyński: Polscy olimpijczycy XX wieku A-M, Wrocław 2004, s. 157. Foto: <https://www.azs.koszalin.pl/aktualnosci/n/4238/leszek-dolinski-szanujemy-kazdego-sponsora.html>

Leśkiewicz Malwina, piłkarka ręczna (skrzydłowa lub rozgrywająca); ur. 30 maja 1989 w Kwidzynie. Zawodniczka klubów: AZS Politechnika Koszalińska 2010-2011; Aalborg DH, Dania 2011-2012; Slagelse FH, Dania 2012-. Miejsce zamieszkania: Dania. Z. A. Judycki, Polscy sportowcy w świecie, Warszawa 2014, s. 145. Fot. <http://www.eurohandball.com/ec/cwc/women/2008-09/player/531592/MalwinaLeskiewicz>

Olejniczak, Jerzy (68 l.). Trener koszykówki, dwukrotnie zdobywał brązowe medale z zespołem Śląska Wrocław (1985, 1986). Prowadził również zespoły AZS Koszalin (awans do ekstraklasy w 2003), Czarnych Słupsk oraz drużyny z Białegostoku, Bytomia i Kotwicy Kołobrzeg. Zmarł 27 września. <http://www.kronikasportu.pl/wydarzenia/odeszli-od-nas/> Fot. <https://gk24.pl/zmarl-jerzy-olejniczak-legenda-polskiej-koszykowki/ga/4518487/zd/6145403>

Sędzicka (Wołujewicz) Bożena (27 XII 1957 Koszalin) koszykarka, zaw. AZS Koszalin i ŁKS Łódź, 2-krotna medalistka ME, 2-krotna MP (1982, 83), ME 1980: 2 m., 1981: 2 m. Hądzelek, K. i in. (red.), Mała encyklopedia sportu, L-Ż, Warszawa 1984, s. 392.

Świtaj, Natalia (18 l.). Piłkarka ręczna (bramkarka), wychowanka MKS Victorii Świebodzice, zawodniczka KU AZS Politechniki Koszalińskiej. Uczennica Szkoły Mistrzostwa Sportowego ZPRP w Gliwicach, 14-krotna reprezentantka Polski juniorek młodszych, w kadrze juniorskiej rozegrała 19 spotkań. Zginęła tragicznie (samobójstwo) 22 czerwca w Gliwicach, pochowana w rodzinnych Świebodzicach. <http://www.kronikasportu.pl/wydarzenia/odeszli-od-nas/> Fot. <https://dziennikzachodni.pl/gliwice-zaginela-18letnia-natalia-switaj/ar/596003>

Ziółkowski, Jan Piotr. Pułkownik - komendant Oficerskiej Szkoły Artylerii Przeciwlotniczej. Urodził się 29 czerwca 1915 r. w Krakowie. Po ukończeniu VIII Gimnazjum Matematyczno-Przyrodniczego w Krakowie 20 września 1935 roku wstąpił do Szkoły Podchorążych Rezerwy Artylerii we Włodzimierzu Wołyńskim, następnie do Szkoły Podchorążych Artylerii w Toruniu. 15 października 1938 r. został mianowany na stopień podporucznika artylerii i wyznaczony na stanowisko dowódcy plutonu w 5 dywizjonie artylerii przeciwlotniczej w Krakowie, a od lutego 1939 r. w 15 dywizjonie artylerii przeciwlotniczej w Katowicach-Wełnowcu. W czasie wojny obronnej był dowódcą 501 samodzielnego plutonu artylerii przeciwlotniczej pod Pińczowem. 27 września 1939 r. dostał się do niewoli niemieckiej, z której niebawem zbiegł. Podczas okupacji niemieckiej przebywał w Krakowie, pracując, jako księgowy w Szkole Rzemiosł. 20 maja 1945 r. wstąpił do Wojska Polskiego i został dowódcą plutonu w 4 samodzielnym dywizjonie artylerii przeciwlotniczej. Od 25 października 1945 r. był dowódcą plutonu, a następnie dowódcą baterii w 88 pułku artylerii przeciwlotniczej w Unieściu. Od września 1948 r. przez 3 lata był szefem sztabu tego pułku. Od lipca 1951 r. był dowódcą 88 pułku artylerii przeciwlotniczej, a od października 1953 r. był zastępcą dowódcy 16 Dywizji Artylerii Przeciwlotniczej w Koszalinie ds. liniowych. Od 6 lipca 1957 r. do 28 lipca 1958 r. pełnił obowiązki komendanta Oficerskiej Szkoły Artylerii Przeciwlotniczej. Następnie został skierowany do ZSRR na studia w Dowódczej Akademii Artylerii, które ukończył we wrześniu 1959 r. Z kolei pełnił służbę, jako zastępca szefa Wojsk OPL Pomorskiego Okręgu Wojskowego w Bydgoszczy. W czerwcu 1963 wrócił do Koszalina, pracował w szkolnictwie i kierował Studium Wojskowym w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Koszalinie. W czerwcu 1973 r. przeszedł w stan spoczynku. Działal społecznie w AZS i LOK w Koszalinie. Odznaczony m. in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem „Za Udział w Wojnie Obronnej 1939”. Zmarł 13 stycznia 1996 r. w Koszalinie. www.przyjaciele.koszalin.pl/pl/galeria-kadra-d-s-m.html